

Kret europejski^[3] (*Talpa europaea*) – gatunek owadożernego ssaka z rodziny kretowatych, zaliczanej do rzędu ryjówkokształtnych (Soricomorpha), zwyczajowo nazywany kretem.

Masa walcowatego ciała do 120 g, długość ciała do 17–20 cm. Pysk o ryjkowatym kształcie, zaopatrzony w 44 zęby. Oczy uwstecznione (o średnicy ok. 1 mm, prawdopodobnie niewrażliwe na światło). Uszy, cofnięte na tył czaszki, nie posiadają małżowin zewnętrznych, są natomiast zaopatrzone jedynie w fałd skóry i w specjalne włosy zamykające otwory słuchowe. Sierść czarna, charakteryzująca się wyjątkową gęstością włosów dwójakiego rodzaju: puchowych i pokrywowych (200 włosków na 1 mm²), przy dotknięciu dające wrażenie „aksamitnych”.

Wzór zębowy	I	C	P	M
44 =	3	1	4	3
	3	1	4	3

Silne, łopatomate łapy z mocnymi zagiętymi do tyłu pazurami są przystosowane do kopania podziemnych tuneli. Szczególnie silne i duże są łapy przednie o zredukowanych kościach przedramienia.

Odżywia się dżdżownicami, larwami owadów i drobnymi kręgowcami, które lokalizuje dzięki czułemu słuchowi oraz włosom czuciowym na pysku i ogonie, czułym na drgania (stał odstraszenie kretów polega na montowaniu odstraszaczy wibracyjno-akustycznych). Na głębokości 20–50 cm wykopuje system podziemnych tuneli o średnicy 6 cm, rozciągających na długość ok. 100–200 m (czasem do 1 km) i terytorium ok. 2000–6000 m², stanowiący rodzaj pułapki na faunę glebową (preferuje gleby żyzne i wilgotne). Korytarze drąży z prędkością 12–15 m/dobę, wypychając jednorazowo 100–150 g ziemi (tzw. kretowina), które następnie patroluje co kilka godzin^[potrzebny przypis].